

RepairMonitor

Analyse resultaten 2018

Samenvatting

Inleiding

Stichting Repair Café International heeft de gegevens geanalyseerd die in 2018 zijn ingevoerd in de RepairMonitor, de online tool waarin Repair Café-vrijwilligers hun reparatiegegevens bijhouden. In deze monitor hebben vrijwilligers van 34 Repair Cafés (30 Nederlandse, 2 uit de Verenigde Staten, 1 uit het Verenigd Koninkrijk, 1 uit Australië) in 2018 gegevens ingevoerd over in totaal 7.857 producten. Dit rapport analyseert waardoor en hoe snel producten kapot gaan en welke factoren een succesvolle reparatie in de weg staan. Doel van dit onderzoek is in kaart te brengen wat er moet gebeuren om producten beter repareerbaar te maken, zodat zij beter passen in de circulaire economie.

Analyse

De tien meest ter reparatie aangeboden producten zijn: koffieapparaten, stofzuigers, lampen, fietsen, broeken, naaimachines, klokken, jassen, strijkijzers en laptops. De tien merken die in het Repair Café het vaakst voorkomen zijn Philips, Sony, Bosch, Tefal, Samsung, Miele, HP, Nespresso, Gazelle en Braun.

Het slagingspercentage van de uitgevoerde reparaties is over het algemeen vrij hoog: 65%. Bij reparaties van elektrische/elektronische producten is dat lager (56%), bij producten zonder elektrisch systeem aanmerkelijk hoger (85%). Ongeveer 70% van alle reparaties betrof elektrische/elektronische producten.

De problemen waarmee bezoekers naar het Repair Café komen, zijn zeer uiteenlopend. Lang niet altijd is een voorwerp echt stuk; vaak vertoont het slechts een mankement: een koffieapparaat lekt, een stofzuigersnoer rolt niet meer vanzelf op, het garen in de naaimachine breekt steeds af, een fiets trapt stroef, een broek is te lang...

Reparateurs geven verschillende redenen waarom reparaties niet lukken: onderdelen zijn niet repareerbaar, niet ter plekke aanwezig, niet verkrijgbaar of te duur. Soms is reparatie te moeilijk of te gevaarlijk, of lukt het niet een product te openen zonder iets te breken.

Bij ongeveer de helft van de reparaties is aangegeven hoe oud het product is. Van deze voorwerpen is 6% maximaal twee jaar oud, ruim een kwart maximaal vijf jaar, nog eens een kwart vijf tot tien jaar. Van de tien veel voorkomende producten zijn laptops gemiddeld het minst oud wanneer ze naar het Repair Café worden gebracht, gevolgd door printers en koffieapparaten. Klokken zijn gemiddeld het oudst, gevolgd door naaimachines en radio's.

Reparateurs blijken maar weinig gebruik te maken van reparatie-informatie. Uit de RepairMonitor wordt niet altijd duidelijk of dat komt doordat ze niet hebben gezocht of doordat ze wel hebben gezocht maar geen informatie hebben gevonden. In ieder geval is in de monitor bij nog geen 6% van de reparaties aangegeven dat de reparateur reparatie-informatie heeft gebruikt. Deze informatie is slechts zelden afkomstig van de fabrikant; ze wordt meestal verstrekt door andere reparateurs.

Conclusies en aanbevelingen

Repareren altijd eerste stap

Van alle reparaties die in de RepairMonitor werden beschreven, was 65% succesvol. Dit toont aan dat repareren zin heeft en altijd de eerste stap moet zijn als iets kapot gaat.

Meer nadruk op onderhoud

Veel problemen die in de RepairMonitor worden beschreven, zijn het gevolg van gebrekkig onderhoud: schoonmaken, ontkalken, smeren, aandraaien... Blijkbaar is het publiek onvoldoende doordrongen van de noodzaak om onderhoud uit te voeren. Repair Cafés maken hun bezoekers hiervan bewust. Ook een publiekscampagne zou kunnen helpen. Tevens moeten producenten en verkopers het belang van onderhoud meer benadrukken.

Meer reparatiekennis bij publiek nodig

De relatieve eenvoud van problemen die in de RepairMonitor worden beschreven, toont het gebrek aan reparatiekennis bij het grote publiek aan. Meer aandacht in het onderwijs voor reparatievaardigheden en werken met je handen kan dit probleem helpen oplossen. Repair Café-vrijwilligers kunnen hierbij worden ingezet als begeleiders/coaches.

Producent moet reparatie actief ondersteunen

Als reparaties niet lukken, is dat volgens de RepairMonitor vaak omdat producten niet uit elkaar kunnen, onderdelen niet repareerbaar zijn, er geen vervangende onderdelen zijn en er nauwelijks documentatie aanwezig is waarop een reparateur zich kan baseren. De transitie naar een circulaire economie vereist dat producenten hier verandering in brengen. Zeker de repareerbaarheid van elektrische/elektronische producten moet beter.

Overheden dienen zich hard te maken voor repareerbare producten

Samen met Natuur & Milieu doet Stichting Repair Café ook aanbevelingen voor gemeenten, de Rijksoverheid en de Europese Unie:

- Maak het verstrekken van reparatiehandleidingen door producenten verplicht;
- Verplicht het gebruik van standaardschroeven en andere bevestigingsmaterialen en verbied het verlijmen van onderdelen;
- Verplicht langere garantietermijnen;
- Verplicht dat batterijen en andere kritische, snel verouderende en kwetsbare onderdelen door consumenten zelf te vervangen zijn;
- Verplicht fabrikanten om reserveonderdelen beschikbaar te houden voor consumenten en reparateurs;
- Verhoog de belasting op grondstoffen en verlaag die op (reparatie)arbeid;
- Licht consumenten voor over de financiële voordelen en de milieuvoordelen van repareren en ook waar ze voor reparaties terecht kunnen;
- Zorg ervoor dat Repair Cafés, kringloopwinkels, milieustraten en andere lokale organisaties die een rol kunnen spelen in het verlengen van de levensduur van spullen maximaal van elkaar kunnen profiteren.